

Гл. 15. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

46. Но не първомъ духовно-то, но естествено-то, и послѣ духовно-то.

47. Първий-тъ чловѣкъ е отъ земѣ-тѣ, прѣстенъ; вторий-тъ чловѣкъ, Господь отъ небе-то.

48. Какъвто е прѣстный-тъ, таквизи сѣ и прѣстни-тѣ, и какъвто небесный-тъ, таквизи и небесны-тѣ.

49. И както ся облѣкохмы въ образъ-тъ на прѣстный-тъ, ще ся облѣчемъ и въ образъ-тъ на небесный-тъ.

50. И това *ви* казувамъ, братіе, че плѣть и крѣвь не могатъ да наслѣдятъ царство-то Божіе; нито тлѣніе-то наслѣдува нетлѣніе-то.

51. Ето, еднѣ тайнѣ *ви* казувамъ; всинца нѣма да умремъ, но всинца ще ся измѣнимъ,

52. Въ еднѣ минутѣ, въ мгновеніе на око, съ послѣднѣ-тѣ трѣбѣ; защото ще затрѣби; и мъртви-тѣ ще възкрѣснѣтъ нетлѣнни, и ный ще ся измѣнимъ.

53. Защото трѣбува това тлѣнно-то да ся облѣче въ нетлѣніе, и смъртно-то това да ся облѣче въ безсмъртіе.

54. А когато тлѣнно-то това ся облѣче въ нетлѣніе, и смъртно-то това ся облѣче въ безсмъртіе, тогазь ще ся сбѣде слово-то което е писано: Поглѣхѣта бы смърть-та съ побѣдѣ.

55. Дѣ ти, смърте, жило-то? Дѣ ти, аде, побѣда-та?

56. Жило-то на смърть-тѣ е грѣхъ-тѣ, и сила-та на грѣхъ-тѣ е законъ-тѣ.

57. Но благодареніе Богу, който ни даде побѣдѣ-тѣ чрѣзь Господа нашего Иисуса Христа.

58. И тѣй, възлюбленни мои братіе, бѣдѣте твърди, непоколебими, и прѣзобилувайте всякога въ дѣло-то Господне, понеже знаете че трудъ-тѣ *ви* не ще да бѣде празденъ въ Господа.